

hos et eller flere Medlemmer af Bestyrelsen, at han er udelukket, men jeg har ment at burde sige dette, thi her i Dag kan man faa Lejlighed til at udtale sig om Glyptotekets Indhold, men ingen Sinde ellers. Jeg ved ikke, hvorvidt det vilde gøre den fjerneste Nytte, om ogsaa dette Ting eller Rigsdagen i det hele havde Adgang til at indsætte Medlemmer i Bestyrelsen. Ærlig talt tror jeg ikke, at det vilde betyde stort. Jeg tror, at den heldigste Løsning vil være, at der efter en nærmere eller fjernere Tids Forløb blev Mulighed for at lade Glyptoteket gaa over til at blive en ren Statssamling, og jeg tror at kunne udtale paa Kjøbenhavns Kommunes Vegne, at for vort Vedkommende skulde der trods det betydelige Bidrag, Kommunen yder dertil, ikke blive rejst nogen afgørende Hindring mod en saadan Ordning. Maaske er der intet at gøre herved, men medens jeg tror, at det ikke vilde have stor Interesse for Rigsdagen at sætte Medlemmer ind i Bestyrelsen, kunde jeg vel tænke mig, at det vil være af Interesse for Rigsdagen at sætte Medlemmer ind i den Bygningskommission, som sikkert bliver at nedsætte angaaende Glyptoteket. Jeg hienstiller til det Udvalg, som jeg formener vil behandle Sagen, at optage denne Tanke, det er ikke noget ubekendt i slige Forhold.

Ærede Medlemmer ville maaske af mine Bemærkninger faa det Indtryk, at jeg staar uvillig og kølig over for Sagen, fordi jeg har tilladt mig nogle Bemærkninger om en Sag, som ellers kun er bleven taget imod med Hurraer og en daanfærdig Begejstrings Udraab. Det er dog ingenlunde Tilfældet, jeg vurderer i høj Grad, endog i særdeles høj Grad, den Samling, der har beredt mig som sikkert mange ærede Medlemmer mange opløftende og gode Timer; men dette kan ikke afholde os fra at fremsætte den Kritik, som det fra et Statssynspunkt er nødvendigt at fremkomme med, ogsaa ved en Lejlighed som denne.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Sthyr): Det ærede Medlem, der nu havde Ordet, gjorde forskellige Bemærkninger om Vurderingen af den Samling, der er skænket, og kom ogsaa derved ind paa nogle Ytringer, jeg fremsatte ved Forelæggelsen. Jeg antager, at det ærede Medlem paa Forhaand er overbevist om, at jeg ikke har mine Oplysninger hverken fra Bladene eller fra Giveren selv. Selvfølgelig har Giveren ikke med et eneste

Ord omtalt, hvor stor hans Gave var. Paa den anden Side antager jeg ogsaa, at det ærede Medlem vil kunne sige sig selv, at naar jeg har udtalt noget saadant, har det ikke været løst hen i Vejret, men fordi jeg var fuldstændig sikker, idet der virkelig havde fundet en saadan Vurdering Sted. Jeg tror nok, at jeg lod forstaa, at denne Vurdering var sat betydeligt højere, ja, flere Gange højere, end Samlingen havde kostet. Ejeren at erhverve. Jeg beklager, hvis det har vakt nogen Misfornøjelse, at jeg har brugt disse Udtalelser. Med Hensyn til Antiksamlingen ser jeg mig i Stand til straks at svare det ærede Medlem, at han kan spare sig alle Bekymringer i saa Henseende. Enhver Tanke om en Indlemmelse af Antiksamlingen i Glyptoteket er opgiven, jeg har bestemt erklæret, at der kunde ikke være Tale derom, den bliver ikke indlemmet i Glyptoteket. Det ærede Medlems Spørgsmaal om Skulptursamlingen kan jeg derimod ikke besvare her, det maa selvfølgelig gøres til Genstand for Overvejelser; det kommer ogsaa an paa, om der er Plads dertil. — Hvad Bygningen angaar, brugte det ærede Medlem meget stærke Udtryk, naar han kaldte den, hvis jeg ikke husker fejl, en af de grimme, offentlige Bygninger, vi have i Kjøbenhavn, og efter hans Mening er der ikke saa faa grimme Bygninger her. Om Smag og Behag kan man jo ikke disputere, og jeg vil sige, at ikke alle ere enige med det ærede Medlem; men et andet Spørgsmaal er det ogsaa, hvorledes Bygningen vil komme til at se ud, naar den bliver fuldført, saaledes som Tanken har været, og den bliver forsynet med et højere Parti i Midten. Dog, derpaa skal jeg ikke inddrage mig, det kan vist ikke nytte, at vi her drøfte Arkitekturspørgsmaal. — Hvad Bestyrelsen angaar, faldt der ogsaa adskillige Bemærkninger, for hvis Vedkommende jeg er enig med det ærede Medlem i, at det ikke kan nytte, at vi drøfte dem her; skulle de drøftes, maa det ske i et Udvalg. Men det forekommer mig rigtignok, at naar vi staa over for en saa betydelig Gave fra en Privatmands Side som den, der her er Tale om, bør der ikke rejses nogen Indvending, naar han selv ønsker, at han skal være Medlem af Bestyrelsen og hans Søn efter ham. Det er en saa betydelig Gave, han her skænker til det offentlige, at det forekommer mig noget uberegtiget at ville gøre nogen Indvending derimod. Spørgsmaalet om, hvorvidt Bestyrelsen skal have vist sig uheldig i de forløbne Aar med Hensyn til Anskaffelser, kan jeg selvfølgelig ikke svare